

TORONYIRÁNY

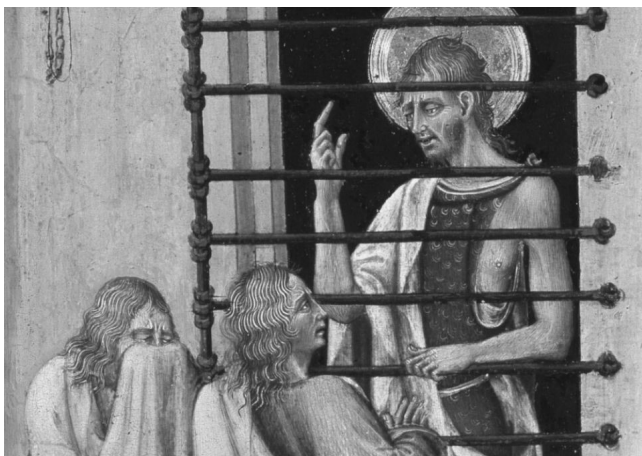
XVI. 50.

2022. december 11.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Advent 3. vasárnapja

Életünk adventje is tele van pusztával, sivattal, nehézségekkel, megpróbáltatásokkal. Ám mi tudjuk, hogy az Úr nemcsak eljön, de már itt is van. És ez a jelenlét az örömünk forrása, ami legyőz minden nehézséget. A 15 évesen meghalt és azóta boldoggá avatott olasz fiú, Carlo Acutis a kórházban sokat szenvedett. De ott sem panaszkodott, belső derűje nem hagyta el. Ő mondta: „A szomorúság, amikor magunkra tekintünk, a boldogság, amikor Istenre nézünk.”

A kereszténység nem a szomorúság vallása, nem a nehézségek vallása. Ezek ugyanis minden ember életében jelen vannak. A kereszténység a minden nehézség, áldozat, szenvedés ellenére is jelen lévő belső derű, öröm vallása. Számatalan megtérőt pont az indított el Jézus felé, hogy látták hiteles keresztények belső derűjét, örömét minden nehézségek közepette is. Keresni kezdték: „Mi a titka?” A Krisztusban való öröm így egyben róla szóló tanúságtétel is.

Pápai Lajos

A szentmise olvasmányai

- 1. Iz 35,1-6a. 10** A gyenge, gyarló, bűnös embert Isten nem ítéli el és nem akarja büntetni, hanem maga jön el, hogy magához emelje és üdvöztse.
- 2. Jak 5,7-10** Állhatatos türelemmel, és egymással egyetértésben várjuk a Krisztussal való végső találkozást!
- 3. Mt 11,2-11** A bebörtönzött Keresztelő Jánost Jézus magasztos szavakkal dicséri, és jelzi, hogy a Keresztelő jóvendőlései benne teljesültek.

Kit várunk?

János kérdése sokat foglalkoztatta a biblikusokat. „Te vagy-e az eljövendő vagy mást várunk?” Igazán kételkedett-e János Jézusban vagy csak pedagógiai szempontból (ún. „módszeres kételkedésként”) tartotta fontosnak, hogy elküldje tanítványait Jézushoz ezzel a kérdéssel?

Heinz Schürmann, az egyik legkiválóbb német biblikus, azon a véleményen van, hogy Keresztelő János valóban csalódott Jézusban, amikor börtönbe került. Vagy legalábbis elbizonytalanodott „elvárásainak” helyességében. Bizonyára neki is és tanítványainak is volt egy Messiás-képe, amelyet részletesen és színesen kidolgozott magának mindenki külön-külön. S ez a kép egyáltalán nem egyezett azzal, amit János Jézusról hallott a börtönben.

„A fejsze már a fák gyökerén van: Kivágnak és tűzre vetnek minden fát, amely nem terem jó gyümölcsöt” (Mt 3, 10). „Szórolapátja már a kezében van. Kitakarítja szérűjét, a búzát csűrűbe gyűjti, a pelyvát pedig olthatatlan tűzbe vetve elégeti” (Mt 3, 12). Így beszélt és így gondolkodott Keresztelő János Jézusról. Nyilván azt hitte, hogy minden most, azonnal bekövetkezik. (Minderről később Jézus úgy beszélt, mint a világ végén bekövetkező végső dolgokról.) És mit hall János a börtönben? Jézus körül jár Galileában, jót tesz az emberekkel, betegeket gyógyít, csodákat tesz, sokat rajonganak érte, a farizeusok és a nép vezetői visszautasítják. Semmi jele az ítélezésnek, és senkit sem vetnek tűzre. Ehelyett őt vetik börtönbe, győzedelmeskedni látszik a bűn, amely ellen – a Messiás hírnökeként – egész életében küzdött és prédikált. Jézus tehát nem olyan Messiás, mint amilyennek János és tanítványai elképzelték. Ez Keresztelő János csalódásának az oka.

Ne botránkozzunk meg Keresztelő János bizonytalanságán! Jézus sem botránkozott meg benne. Jánosban azért volt annyi alázat és maradt benne annyi hit és bizalom Jézus iránt, hogy egyéni csalódásából nem csinált végleges ítéletet és törvényt tanítványai számára, hanem magára Jézusra bízta az eligazítást. Amit Jézus mond nekik, az az igazság, és a tanítványoknak aszerint kell igazítaniuk életüket. Ilyen értelemben pedagógiai célzatú is volt János kérdése. (Érdekes, hogy az evangélium nem mondja el Keresztelő János reagálását Jézus feleletére. Nyilván azért, mert János magától értetődően elfogadta és meg is értette Jézus

válaszát.)

És mit felelt Jézus a bizonytalankodók és kételkedők kérdésére? finom nevelői érzéssel kiigazítja Keresztelő Jánost és tanítványai Messiás-képét. Korrigálja elképzeléseiket és elvárásaikat az Eljövendőről. Izajás könyvére hivatkozva bizonyítja, hogy ő azt teszi, amit a próféták a Messiásról megjövendöltek. Ő „Jahve szolgálja”, az emberek barátja, aki gyógyít, bátorít, tanít, megment és felszabadít minket (vö. Iz 26, 19; 35, 5-8.), nem pedig kárhoztat, elítél és eltaszít.

A hiba tehát János és tanítványai várakozásában van, nem Jézus magatartásában. Következtetésük: nekik kell igazodniuk Jézushoz és nem fordítva. Így is történt: nyomába szegődtek és követték őt - ahogyan később olvassuk.

Kit és mit várunk mi? Az igazi Megváltót és megváltásunkat vagy saját (esetleges téves) elképzeléseink, vágyaink megvalósulását?

Csanád Béla

Ezért a szentlecke szövegét úgy foghatjuk fel, mint egy kicsi, önmagában is megálló fejezetet a levélből. Pál így szól: „Örüljete az Úrban mindenkor!” Pál az örömről figyelmeztet minket. Az öröm tehát keresztény erény. Ha szükségünk van arra, hogy az örömről figyelmeztessen bennünket az Apostol, valószínű, hogy nem birtokoljuk olyan mértékben, ahogyan örülnünk kellene. Engedjük azért, hogy nekünk is mondja az Apostol: „Örvendeztetek az Úrban mindenkor!” Még egyszer hangsúlyozza: „Ismét mondom, örvendeztetek!” Úgy látszik, ez igen fontos figyelmeztetés. És még hozzá fűz egy másikat is: „Jóságos emberségeteket ismerje meg mindenki!”

Nem mindenki ismeri mindazt, amit a keresztény gondol, hisz vagy átél, amire vágyakozik. Miként Szent Pál mondja: „Csak a lélek tud a lélekbe behatolni, és mi, akiket Krisztus Lelke éltet, nem fogunk mástól megítélni”. Az emberek talán észre sem veszik, ha valami keresztény jellegű. De egyelőre ez nem számít. Azt vegyék észre, hogy ti jóságos emberek vagytok, barátságosak, szelídek, nyugodtak, megtisztult lélekkel és nyílt szeretettel teli emberek. Ezt mindenki felismerheti. Talán nem ismerik fel azt a legmélyebb gyökeret, amelyből mindnyájan éltek, de meg kell tapasztalniuk kereszténységtek gyümölcsét. Pál szerint ezt mindenkinek észre kell vennie. Aztán lassanként majd feléled bennük a sejtés, hogy mindezt mélyebb forrásból merítitek, mint amilyent ők birtokolnak. Ami jó bennetek, legyen minden ember előtt nyilvánvaló.

Érdekes, hogy Pál ezekhez a figyelmeztetésekhez már nem fűz újabbakat, hanem ezt mondja: „Az Úr közel van!” Mily különös, hogy amikor erkölcsöt prédikál, Krisztusra gondol; ha pedig a keresztényekre gondol, és azokra, akik között a keresztények élnek, akkor meg az Úrra gondol. Úgy gondol az Úrra, mint aki közel van, nem mint olyanra, aki valamikor élt és most egyszerűen tovább ment és az égben van. A közeli Úrra gondol, aki Lelke és Igéje által bennünk, az ő testvéreiben és nővéreiben él, aki mindig jön és mindig mélyebbre akar behatolni életünkbe, aki ezt a mi életünket mindig jobban magához vonja, aki az ő Lelkének ereje által saját történelmét éli, és állandóan eljövöben van. És valóban közel is van, mégpedig mindnyájunkhoz. Jön a mi életünkben is, amely végkifejlete felé halad, a halál és az ítélet felé, mely talán közelebb van, mint gondolnánk. Az Úr mindnyájunkhoz közel van! Vajon mi is közel vagyunk-e őhozzá?

Ettől a közellétől azonban nincs mit félnünk. Úgy kell ezt éreznünk, mint boldogító és védelmező közelséget, mint üdvünk és erőnk közellétét, mint az ígéret és beteljesedés, mint a tulajdonképpeni valóság közelségét; mint annak a közellétét, amire egész lényünk, egész történelmünk, egész rendeltetésünk irányul. Ha az Urat valóban így éreznénk, ha hitben, reményben és szeretetben ilyen közel lennénk hozzá, akkor az ő közelsége öröm és béke lenne számunkra.

Karl Rahner

Csak ti vagytok nekik! (19.)

A MEGBOCSÁTÁS TÍZPARANCSOLATA

A napi gondok, viták, összetűzések mély nyomot hagynak lelkünkben. A hosszú listából néhány példa: gyereknevelési problémák, politikai csatározások, a családi kiadások féken tartása, nagyszülőkkel kapcsolattartás, autóvezetés közben egy-egy beszólás... A viták során különböző jellemelek csapnak össze. Mindkét fél ideges és öniszólását keresi. Nagyon nehéz felejteti, de meg lehet tanulni a megbocsátás művészetét.

1. Fogadjuk el, hogy különbözőünk. A család másságra és különbözőségeire épül. A másik teljesen másként vélekedik és másként látja a dolgokat. Folyamatosan érzékenyülünk a másik szívdobbanására és állandóan azt figyeljük, milyen viselkedést vár el tőlünk: „Ha nem érzed, hogy szeretlek, ha a tyúkszemre lépek, szólj, mert én azt nem akarom. Ha úgy szeretlek, ahogyan neked is tetszik, azt is mondd meg, hogy folytathassam.”

2. Alapszerződésünk: akarattal nem bántunk meg senkit.

3. Nézzük a pozitív tulajdonságokat! Sokszor az apró nézeteltérések beárnyékolják a család csodálatos vonásait. Nem szabad eltúlozni az apró problémákat!

4. A szeretet növekedése megbocsátás által. Minél inkább hozzászokunk az apró megbocsátásokhoz, annál inkább sikerül a nagy kihágásokat is megbocsátani. Ha nem halogatjuk a megbocsátást, annál jobb.

5. Beszélgetni, tárgyalni. A megbocsátás könnyű, ha kapcsolatban vagyunk. A bocsánatkérés nagyon fontos. Egyszerűen, kötetlenül és alázatosan. Nem kell félni az első lépéstől. Egy jó szó csodákat tesz, ha nincsen benne szemrehányás. Megbocsátani és bocsánatot kérni — találjuk meg a megfelelő szavakat: „Bocsáss meg, biztosan elszomorítottalak”; „ideges voltam”; „hibáztam”. Ilyen és hasonló szavak a szívünkbe enyhülést hoznak, képessé tesznek rá, hogy beszéljünk egymással. Ezek az őszinteség és az alázatosság jelei.

6. Beismerni, ha valakit megbántottunk. Akit megbántottak, annak éreznie kell, hogy a sértést észrevették és nem múlik el nyom nélkül. Akit megbántottunk, szavaink által érezze, hogy mi is átéljük az okozott fájdalmat. Kifogást mindig lehet találni, hogy áthárítsuk a felelősséget másra: az anyósra vagy a szomszédra. Jobb, ha elismerjük az igazságot, beismerjük hibáinkat és alázatosan bevalljuk azokat.

7. Mindenhez idő kell. Ne várjunk azonnal bocsánatkérést. Amikor valaki haragos, időre, nyugalomra és imára is szüksége van, hogy megtalálja az alkalmas pillanatot. A jelentéktelen bántalmakat hamar el lehet felejtetni. Mások sokat rágódnak rajta. Amikor kimondják, „tegyünk pontot a végére”, még nem jelenti azt, hogy minden el is van felejtve.

8. Tanuljunk meg egyezkedni! Fontos a középút megtalálása, hogy a két álláspont közeledjen egymáshoz. Képzeld el magunkat a másik helyébe, nézzük a helyzetet az ő szemszögéből.

9. Béküljünk ki! Ez még nem jelenti az eredeti helyzet visszaállítását, vagyis nem megbocsátás. A megbocsátás olyan, mint a katalizátor, új kezdésnek az indítása. A megbocsátás a bizalom visszaállítása. Kezdeni úgy, mint „régén volt”. Jóvá kell tenni és meg kell változni. Az őszinteség jele, komoly ígéret és akarat, hogy a jövőben nem esünk újból abba a hibába.

10. A teljes megbocsátást csak Istentől tanulhatjuk meg. A keresztény ember nem azt mondja: „hiszek a bűnben”, hanem azt, hogy „hiszek a bűnök bocsánatában”. Amikor a pap kimondja „feloldozlak”, ez többet jelent, mint a „megbocsátok”.

A feloldozás visszaadja a szabadságot annak, aki meg volt kötözve, leveszi a láncot. Amikor a megbocsátás nehéz, nézzünk a keresztben függő Krisztusra. Amikor oda van szegezve a kereszthez, kínok kínját viseli, és belehal. Mégis nagylelkűen hóhérjaira néz és megbocsát nekik. A megbocsátás nagy kegyelem. A család esti imája egy csodálatos lehetőség, hogy kölcsönösen megbocsássunk. Szeretni azt jelenti, hogy együtt mondjuk a Miatyánkot. A házastársi kötelék megbocsátás nélkül nem erős.

FEGYELEM: A NAGY KIHÍVÁS A SZERETET UTÁN A LEGFONTOSABB

A következő plakát megmosolyogtat: A süni mama gyermekét veri és ezt mondja: „Hidd el, nekem jobban fáj, mint neked!”

Alkalmazva, édesítve, tagadva, felfordítva, felmagasztalva, ahogy akarjuk, a „fegyelmzés” jobban fáj a szülőknek, mint a gyerekeknek. Ez a család nagy kihívása. Gondoljuk meg, mit jelent a latin eredetű: „disciplina”, a jelentése: tanítás. A gyerekeket ezért valóban „discipuli”, tanuló számba kell venni. Tehát szó sincs büntetésről és ütlelésről.

A fegyelem a szeretet után a második a sorban. Egyszerű összetevői vannak.

Sokat csak az követelhet, aki sokat is ad. Minden, amit elsajátítunk, beleértve az értékeket és a struktúrákat is, megismeréssel és gondozással jár. A gyerekek is így tanulják meg többek között a bizalmat, a bensőséget, a rokonszenvet és a ragaszkodást a környezetükhöz. Azonban azt se felejtjük el, hogy amikor a gyerek elsajátít valamit, általában valakinek tetszeni akar. Leginkább környezetének. A gyerekek szeretik, ha tetszenek valakinek, különösen azoknak, akik foglalkoznak velük és jól esik nekik, ha ezt el is ismerik. Ilyenkor még a fegyelmzés is tetszik nekik, büszkének is fegyelmzett tetteikre. Amikor látják, hogy mások szem előtt tartják őket, nem félnek, hanem örülnek neki.

Amikor egy fiúra szigorúan néznek, mert megverte a húgát, vesztesnek érzi magát, mert úgy érzi, hogy kevesebb lett, más szemmel néznek rá. Ha nem így lenne, nem is lenne motiválva, hogy változtasson viselkedésén.

Mint minden, így a fegyelem is hosszúlejáratú dolog, nem a pillanat műve. Egy nyakleves vagy más testi fegyelmzés nem végleges, csak egy átmeneti megoldás. Ki kell alakítani egy módszert, amikor a szülők leülnek a gyerekekkel és megértetik velük, hogy addig beszélnek nekik és oktatják őket, amíg maguktól rá nem jönnek a helytelen magatartásra.

Az idő a fegyelmzésben is jelentős tényező. Az egész nap dolgozó szülők ezt nehezen értik meg. A szülők este fáradtan jönnek haza és a gyerekekkel is csak rövid parancsok formájában érintkeznek. Gyakran mondják: „Nem tudom elviselni, hogy egész nap távol vagyok és amikor megérkezem, azonnal fegyelmzési kell”. Az így gondolkodó szülők találjanak az esti órákban is lehetőséget arra, hogy bensőségesen tudjanak beszélni gyermekeikkel.

Másik fontos tényező, hogy a szülők végezzenek csapatmunkát. Ez csak akkor lesz lehetséges, ha a kapcsolatuk bensőséges, szeretik és megértik egymást.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero

Vasárnapi jegyzet

Érkezhet mondat

Napjaink feszített vonulatában még az igaz hívő is megtorpanhat. Ünnepi, hétközi órák váltakozásában mindig várunk valamiféle szabadulást. Mi ez a bizonytalanság, ez a világfelfordulás, amely már apokaliptikus időt jósol? Volt más kor is, de a veszélyeztetettség tán sohasem volt ekkora. Fegyverek, határok, merényletek, menekült ezrek! Ki képes felfogni, miként rendeződik majd az ember sorsa? Mert mindig róla van szó, és ebbe a fogalomba nem úgy illik a politika sem, ahogyan a kíméletlenség kívánja.

Pilinszky egyik verse kívánczok ide:

Kérdés

Hol járunk már az éden fáitól!

*Világunk büszke madarának
csőrében porladunk.*

*Hullám befagy,
lüktetés, csobogás eláll,
meghasadnak az evidenciák.*

*Akárhonna,
érkezhet mondat
akárhonna?*

Az édeni öröm rég messzeséggé vált, elérhetetlen a megbékülés, egyre távolodik egymástól élőlény és tárgy. Ami büszkeség, az inkább már gyűlölet, ami evidens, teljesen meghasadt. Nem kell mindig nagy dolgokra gondolni, elég, hogy kijelentjük: a polgári tisztesség elemi szabályai is szemétdombra kerültek. Valaki panaszkodott: úgy vesztette el az állását, hogy egyszerűen közölték vele: holnap ne jöjjön. Más vélekedés ekként akasztott horgonyt idősebb életetekbe: a negyvenéves arra jó már, hogy a folyóba lőjék. Legfeljebb határeset.

Várunk valami vigasztalót. De honnan, kitől, kiktől?

A bűnös még reménykedhet, a tékozlót visszafogadhatja az apja, de mi lesz az árvákkal-ártatlanokkal? „Hullám befagy, / lüktetés csobogás eláll” – írja a költő, ami azt a közömbösséget jelenti, amellyel a kíméletlenség orvlövészként célozza az embert –: az ember önmagát.

Reménytelenül szemléljük az eseményeket, a durvaságot, a részvégtelenséget, s úgy érezzük, csupán az a túli közbelépés keltheti fel bizodalunkat. Isten, aki közel van hozzánk, akivel szót érthetünk. A születés boldogsága a kétségben kikötő, és nem jámbor vigasztalás, ha kérdőjel nélkül ismétljük a költő szavait: *Akárhonna / érkezhet mondat / akárhonna.*

Imádságunk ma vaserő...

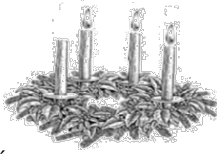
† Tóth Sándor

hírek információk

Családi gyertyagyújtás

Bevetés

- + Szörnyű terhünk a bűn, bántja a lelket.
Bűnnel terhelt lélek hiú reményt kerget.
Bizalmunk csak te vagy, jószágos Istenünk,
Szövetséget ígérsz, hogyha hozzád térünk.

- A harmadik gyertya meggyújtása -

Részlet Jeremiás próféta könyvéből:

- + „Jönnek majd napok – mondja az Úr - amikor új szövetséget kötök népemmel. Szívükbe írom törvényeimet, és Istenük lesznek, ők meg az én népem lesznek. Mindannyian ismerni fognak a legkisebbtől a legnagyobbig, mivel megbocsátom gonoszságaikat, és vétkeikre többé nem emlékezem.”
- Jézus, te vagy Megváltónk. Új és örök szövetséget kötöttél velünk. Add, hogy mindig hűségesek maradjunk hozzád!
- Urunk Jézus, a hozzád való hűségünk erősítse meg családukbán egymás között is a szeretetet és a békességet!
- Jézus, te születésséddel megörvendeztetted a világot. Segíts, hogy karácsonykor mi is igazi örömet tudjunk szerezni egymásnak!
- + Most pedig imádkozunk, hogy családukbán minden tagja lélekben megtisztulva várhassa karácsony örömét. Mi Atyánk...

Befejezés

- + Új világot gyújtasz, hogy helyesen lássuk,
Hol, hogyan keressük igaz boldogságunk.
E harmadik gyertya serkent, buzdít minket,
Hogy feléd fordítsuk szívünket, lelkünket.

Úrjövetre készülve 6 órai kezdettel hajnali szentmisékre várják a híveket hétfőn és szerdán az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomba, keddenként pedig a Kalkuttai Szent Teréz Anya templomba. A rórate szentmiséket közös reggeli követi.

December 12-én, hétfőn 14 órakor Kothencz János, a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászfőigazgatója nyitja meg a 29. Karitászászt, a Nagyaruház földszintjén. A rendezvényen közreműködnek az SZTE Bartók Béla Művészeti Kar tanítványai, valamint a Karolina Általános Iskola fúvós növendékei. Az áruház nyitvatartási idejében látogatható karácsonyi börszén azokat a kézműves ajándékokat vásárolhatják meg az érdeklődők, melyeket az ősz folyamán alkotóházakban készítették önkéntesek, illetve magánszemélyek és csoportok ajánlottak fel. A december 19-ig tartó vásár bevételét ezúttal is nehéz sorsú családok tűzifa vásárlására fordítják.

Lányokat és asszonyokat várnak a CsaládEgyetem nőknek szóló szemináriumára, a NőiesTE-re, melynek címe: „Akivel almát ettél karácsonykor”. A közös karácsonyi készülődésre Vargáné Bögi Veronika katechetikai munkatárs hívja az érdeklődőket december 13-án, kedden 17 órától a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A létszám korlátozott, a jelentkezéseket érkezési sorrendben fogadják a csaladegyetem.hu világhálós oldalon.

A Szegedi Ökumenikus Kórus, a Király Könyg Zeneiskola Könyg Hang kórusa és tanárai adventi koncertet adnak december 13-án, 18.45 órai kezdettel az újszegedi Árpád-házi Szent Erzsébet templomban. A hangversenyre mindenkit szeretettel várnak.

December 15-én, csütörtökön a jezsuiták Szent József templomában 18 órától a Bartók Béla Nőiakar és a Vántus Fiúkórus karácsonyi hangversenyére várják az érdeklődőket. A műsorban többek között Kodály Zoltán, Kocsár Miklós és Giuseppe Verdi művei hallhatók. Vezényel Valkai Dávid, orgonán közreműködik Pernecky Balázs. Az ingyenes koncertet követően taize-i imaóra lesz a templomban.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye az adventi készüllet jegyében karácsonyi koncertet rendez a Székesegyházban december 15-én, csütörtökön 19.30 órai kezdettel. Az est során fellép Kolonits Klára Kossuth-díjas operaénekesnő, Mihályi Éva hegedűművész, koncertmester, valamint zongorán játszik Ács János karmester. A belépés díjtalan, szeretettel várják az érdeklődőket. Műsoron:

Giuseppe Verdi: La Traviata A harmadik felvonás - Prelude

Tomaso Albinoni: Adagio g-moll

Vincenzo Bellini: Norma - Casta Diva

Benedetto Marcello - Johann Sebastian Bach: Adagio d-moll

Franz Schubert: Ave Maria

Johann Sebastian Bach: Suite N°3 Air

Giuseppe Verdi: A Lombardok – Salve Regina

Beethoven: F-Dúr Romanze

Giuseppe Verdi: A Végzet Hatalma „Madre, pietosa Vergine...”

Jules Massenet: Thaïs Meditation

Giuseppe Verdi: Otello Ave Maria

Sergej Rachmaninov: Vocalise

Cesar Franck: Panis Angelicus

Charles Gounod: Ave Maria

Interaktív adventi lelkinapra várja az egészségügyben dolgozókat a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökségének Szent Dömötör Kórházlelkészi Szolgálat. Az „Az idő útjai” című találkozó december 17-én, szombaton 9 órakor kezdődik a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.). A lelkinapot Pálfi Zoltán makói kórházlelkész tartja.

Szegedre december 17-én, az este 6 órakor kezdődő szentmise érkezik meg a „Betlehemi békeláng”, melyet a Magyar Cserkészszövetség V. Dél-Alföldi kerületének cserkészei visznek a Székesegyházba. A szentmise keretében erről a lángról gyűjtják meg az adventi koszorú negyedik gyertyáját. 2022-ben a „Betlehemi Békeláng” mottója: Ültess egy fát a béke reményében!

A Belvárosi Plébánia szervezésében minden hónap harmadik vasárnapján, 16 órától várják a plébánia közösségéhez tartozó kisgyermekes családokat az óvodások miséjére a Katolikus Házba (Dugonics tér 12.). A következő alkalom jövő vasárnap, december 18-án lesz.

A Székesegyház Szentségi-kápolnájában december 15-23. között minden délután 5 órától felelevenedik a Szállást keres a Szent Család összejövetel hagyománya, melyre szeretettel várják a közösség tagjait.

Egy szívvel, közösen címmel ajándékgyűjtő akciót kezdeményeztek a Szent Gellért Szeminárium papnövédekéi, mely keretében 100 nehéz sorsú gyermeknek kívánnak eljuttatni karácsonyi ajándékot az egyházmegye hitoktatóinak segítségével. A december 15-ig tartó gyűjtéssel kapcsolatos további információ az egyszívvelkozosen@gmail.com elektronikus levélcímen vagy a 20/220-6916-os telefonszámon kérhető.

Elindult a Magyar Katolikus Egyház központi Instagram- és TikTok-oldala. A közösségi oldalakon az egyház híreit, eseményeit, közleményeit találják meg az odalátogatók, továbbá lelki útavalók is hirdetik az evangélium tanítását. A közösségimédia-felületeket az [instagram.com/katolikus.official](https://www.instagram.com/katolikus.official) és a [tiktok.com/@katolikus.official](https://www.tiktok.com/@katolikus.official) oldalon érhetők el.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.